

Κι'ό Χαμίτ κι'έμέν'άκουε: και μου κάνει τὸ χατήρι,
και μου βγάζει κι'ένα λόγο μέσ'ἀπὸ τὸ παραθύρι,
κι'ἴγω σκοῦζω: γκασαση
μέσ'α'στού Γιλδὺς τοῦς κήπους...
Χαίρε, λ'ευθερίᾳ χρυσῇ,
ποῦ δὲν ἔξερεις ἀπὸ τύπους,

Σεπετείμεται και'σ'την Σμύρνην,και'μου λέν'σ'τὴν Φασουλά:
Φασουλή,χαῖρ ὅλα.

Κι'έκει πέρ'άκουω ζήτω γὰ τὸς Πρίγκηπας φρενήρη,
κι'έκει πέρα συγκινήσεις,ἀσπασμοί,και'πανηγύρι.

Κι'έκει πέρα μ'ἀσπρο φέει κι'ἀσπροκόκκινη κονκάρδα
τόσο φίλοι μὲ γνῶρίζουν,
και'τὰ μάτια μου δακρῶζουν,
ποῦ καμπόσοι μ'ἔρωτοῦνε μήπως ἔπαγα μουστάρδα.

Συνέντευξις τοῦ Φασουλή μὲ τὸν Ἰεζιζέ τὸν προσφυλῆ.

Φ.—Σαμπκαλά χαῖρ ὅλοσόν...καλημέρα σου,Πασσά,
ποῦ τὰ κάνεις ὅλα σά.
Τί χαμποῦ και'τί χαμπέρ,
πρῶτε τῶν ληστών Τιτάν;...
ἦσουν πρῶτα μουχτεμπέρ,
τώρα γίνηκες μποκτάν.

Εἶθε σκούζουν χαμπιὰ μέρα νὰ γενθῇ Σαντακαμπή,
κουρελμάρης και'ζητάνος...
ἔγινες παντοῦ πομπή,
σ'ἔχει φτύσει κι'ὁ Σουλτάνος.

Τὴν εἰκόνα σου πούλουν
κι'ὀλοένα σὲ γελῶν,
παντοῦναμε Σατράπη.

Πάρτε,σκούζουν,μὴρ παρὰ
τῶν σκυλῶν τὸν μασκαρά,
τῆς Σουλίας τὸν Ἀράπη.

Σὲ χορταίνουνε φτυσιὰς,
οἱ χορταίνουνα βριοσιὰς,
και'φονάζουν: σὲν χροῖς,
και'φονάζουν: σὲν ἀρσῆ,
σὲν κιοπέκ,τομούς,ἰσάκ,ἦγουν χροῖος και'γαϊφούρι,
και'πομπέουν φανερά τὴν Ἀράπικὴ σου μούρη.

Ἠλίξεις νὰ σ'ἀνταμείβουν μὲ τοιαύτας ἐμοσιὰς;
τείνει: τοῦτα ποῦ παθαίνει: τείνει: τοῦτα ποῦ τραβᾷς;
Μὴ μὲ ἐλέπηε βλοσυρὸς μὲ τὰ μάτια σου τὰ γκίβ,
ἔχεις γίνει τοῦ ντουή,τῶν φυλῶν ὁ Καραγκιόζ.

Οὐλὲν Κιαφρ'Αράπη,φοδοῦμαι νὰ σὲ πιάσω,
τὸ χάλι σου μὲ κάνει: νὰ λιγωθῶ σ'τὰ γέλωτα,
νοίκμασες τὴν Μαρία κι'ἀγέραςες τὸν Ἀσσο,
και'μὲ τὸν Ἀσσουὰν πηγές σ'τὰ Δαρδανέλιχα.

Κι'ἀπ'έκει πέρα μ'ἔπηκες μὲς σ'τὴ μικρὴ Μαρία
κι'ἄλλαξε και'τὸ χρώμα τῆς μούρης σου τῆς μαύρης...
δὲν ἔξερεις ποῦ πηγαίνει,οἱ πνέει φοικὴ κρύα,
κ'ἴως ποῦ νὰ βρῆς λιμένα τὸν διάβολο σου ὁδῶρη.

Μαζί σου μαρτυροῦν και'δὸς Χανέμ μπιρπλομάτις
κι'Ἐβραῖσσαις γεμάτις,
ἡ Φεριδὲ κι'ἡ Σεμιχά,κι'ὁ πόνοτος ὁ ταραττιν
μὲ κλύδωνας και'σάλους

μικρούς τε και'μεγάλους,
κάνει κι'αὐταὶ τῆς δύστηναις νὰ θγάουν τ'άντερὰ τῶν.

Ταξείδευε,ταξείδευε...παλάγη θὰ περάσης,
και'κάτω σ'τῆς κοιλίας
θ'ἀκούονται ρουκέταις,
κι'αὐτὰ ποῦ περιβόρμασες ἔβιν θὰ τὰ ξεράσης.

Ταξείδευε,ταξείδευε...κι'αὐτοὶ ποῦ δυστυχοῦν
κλαίει τὴν περιπλάνησιν Ἀράπη ποντοπόρου,
και'μέσ'ἀπὸ τὰ κύματα κατάραις ἀντηχοῦν
ἐκεῖνων,ποῦ σκυλόπνιγες σ'τὰ βάθη τοῦ Βοσπόρου.

Σίνι μπιτι,τελείωσε τὸ πᾶν γιὰ σένα τώρα,
παράδες γιόν,μπαξίσα γιόν,και'μέρα νύκτα δῶρα.
Καπὰ καπὶ,σοῦ κλείουνε τὴν πόρτα τοῦ λοιποῦ,
μὰ σὺ μὴ σκελετίζεσαι και'δρόλου μὴ λυποῦ.
Σὲ πούπουλ'ένα στρώματα και'σὲ νάβ'ένα στρώσου
γιὰ καλὰ τὸν ἔδεσε,Γι'έξτε,τὸν γαϊδαρό σου.

Κι'ὅταν μεγάλοι και'μικροὶ σὲ φτύουν φαμφαρόνοι
σὺ κῦτταξέ τους γαυριὼν και'πάντας περιφρόνει.
Ὅποταν εὐκολὰ μπόρης παράδες νὰ σκορπῇ γις
τοῦ κόσμου τὰ φτυσίματα μὴτε νὰ τὰ σκουπῇ γις.

Ὅταν βλέπω λίραις μπρός μου
και'παρὰ μὲ τὸ σουδάκι
τὰ φτυσίματα τοῦ κόσμου
τὰ θαρρῶ πρὶν μεγάλη.

Σιόπτε πλάσματα πτωχά,
ξουρισμένε συνεδὲ
τῆς κυρίας Σεμιχά,
τῆς κυρίας Φεριδὲ.

Ὅπου κι'ἀν πᾶς,Ἀράπη,πολὺ θὰ τιμηθῇς
και'φήμην θ'ἀποκτήσης ἀνδρὲς περικλυτοῦ,
κι'ἀν ἔλθῃς σ'τὰς Ἀθήνας θ'ἀποκατασταθῇς
ἐγὼ θὲ βεβαιῶνω πῶς θάσαι φερτοῦτο.

Φτοῦ κι'ἔξαμπλάρ χαῖρ ὅλοσόν,τοῦτέτσι καλὴ νύκτα,
μεγάλε σκυλοπνίκτη.

Φτοῦ κι'ἔξαμπλάρ χαῖρ ὅλοσόν,και'νὰ μὴ ὄγες χαίρει...
μπέντα μπουρντάμ,εἰμ'ἔδω γιὰ σὲ τὸ χαιροῦμρι.
Μὴ στρέφης,τ'ἄνουνι,σ'τὴν Σαμπκοῦλ τὰ λαίμαργά σου μὰ
δέξου στηλιὰρ κι'ἀπὸ μὲ και'σὺρε σ'τὰ κορμάτια. [τα...

Μέρος ἀλληλογραφίας φανερῶς τε και'κρυφίας.

Εἰς τῆς Σμύρνης τὸν Ἐβραῖον. — Τοῦς Ἐβραῖους ἀγαπῶ,
και'ταυτοῦντες σ'τὸ μέλλον μὰ φορὰ δὲν θὰ τοῦς πῶ.

Εἰς τὸν Ἄλφον Μι τὸν φίλον.
Σὰς πρῶτα καλὸ καλὸ
ν'ἀναγνώσκει τὸ φύλλον
τοῦ κυρίου Φασουλή.

Και'καρποῦσαι ποικιλίας,
μ'ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ὁ Νίκος Μαργαρίτης,μέε κοσποῖν τοῦς νέους,
εἰτέλεσε σ'τὴν Πόλι προσφάτους ὁμεναίους
μὲ τὴν Ἀνιστορίδου,τὴν κόρην Ἰπατίαν,
ἀδραν,χαριστάτην,και'κατὰ πάντ'ἄρτιαν.
Κι'ὁ Φασουλὴς σ'τὸ εὐγεῖος εὐχὰς μοῖρας στέλλει
κι'δ'ἡ ζωὴ τῶν νῆανι χάρα,χαρὰ και'μέλι.